

Część pierwsza PRZEMIENIONE ŻYCIE

SPOTKANIE 1 Kim mieliśmy być?

Cel spotkania

Doprowadzenie młodzieży do przekonania, że sama z siebie nie jest w stanie osiągnąć szczęścia i poczucia sensu życia. Ponieważ Bóg jest doskonałym źródłem szczęścia i sensu życia, głęboka, bliska więź z Nim jest jedyną drogą do życia w pełni, tu na ziemi i w wieczności.

Najważniejsze myśli

- ☞ Wszyscy pragniemy głębokich, wartościowych więzi z innymi. Pragniemy kochać i być kochanymi, znać i być poznanymi, być akceptowanymi bezwarunkowo. Ale jak możemy to osiągnąć?
- ☞ Ludzie zazwyczaj szukają szczęścia i poczucia własnej wartości na dwa sposoby:
 1. w samych sobie,
 2. w Chrystusie (Ef 1,11).
- ☞ Jeżeli jesteśmy daleko od Boga, jesteśmy daleko od wszystkiego, co daje szczęście i nadaje nam wartość we własnych oczach (Jk 1,17).

Fragmenty z Biblii

Kol 1,16
Dz 17,25
Ef 1,11
Wj 34,14
Jk 1,17

Przed spotkaniem

- ▣▣▣▣ Zapoznaj się z ćwiczeniami (notatki uczestnika).
- ▣▣▣▣ Przeczytaj plan spotkania. Możesz dostosować ćwiczenia do swojej grupy. Zrób notatki pomocnicze.
- ▣▣▣▣ Módl się za członków swojej grupy. Proś Boga o pomoc w osiągnięciu celu spotkania i o motywację i prowadzenie Ducha Świętego dla uczestników, kiedy będą robić ćwiczenia i zadania.
- ▣▣▣▣ Przygotuj pomieszczenie, gdzie odbędzie się spotkanie (odpowiednia ilość krzeseł).
- ▣▣▣▣ Przygotuj odpowiednią ilość notatek dla uczestników i coś do pisania.
- ▣▣▣▣ Przynies działającą lampkę – będzie ci potrzebna do jednego z ćwiczeń.
- ▣▣▣▣ Poproś jednego z uczestników z talentem aktorskim, aby wziął udział w ćwiczeniu z lampą.
- ▣▣▣▣ Przygotuj tablicę lub duży arkusz papieru do pisania podczas spotkania.
- ▣▣▣▣ Przed spotkaniem poproś jednego z uczestników o modlitwę na zakończenie spotkania (lub bądź gotowy zrobić to sam).

UWAGA: Rozpocznij spotkanie punktualnie i staraj się trzymać wyznaczonych ram czasowych.

Plan spotkania

- Wprowadzenie
- Zabawa „Co wiemy?” – 10–15 min.
- Ćwiczenie 1: Najgłębsze pragnienia / największe lęki – 10 min.
- Ćwiczenie 2: Lampa – 10 min.
- Ćwiczenie 3: Wywiad – 15 min.
- Zakończenie – 10 min.
- Zaplanuj następne spotkanie

Werset przewodni

List do Efezjan 1,11

W Nim dostąpiliśmy udziału my również,
z góry przeznaczeni zamiarem Tego,
który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli.

Przebieg spotkania

Przywitaj uczestników i przedstaw się, jeśli cię nie znają

- Rozpocznij spotkanie krótką modlitwą.
- Jeśli twoja grupa spotyka się po raz pierwszy w tym gronie, poproś każdego o przedstawienie się.
- Rozdaj wszystkim notatki uczestnika i coś do pisania.

Zabawa „Co wiemy?” (10-15 min.)

Poproś uczestników, aby każdy z nich wybrał sobie kogoś z grupy, kogo mało zna i dowiedział się o tej osobie trzech pozytywnych rzeczy (np. ile ma rodzeństwa, co lubi robić w wolnym czasie, jaki zna język obcy, itp.) i zapisał to w notatkach uczestnika. Daj im kilka minut na to zadanie, potem poproś, aby wrócili na miejsca.

Powiedz:

Zapytam teraz, czego dowiedzieliście się o sobie nawzajem w następujący sposób: np. „Magda zna język niemiecki. Jeśli ktoś wie to o Magdzie, niech wstanie, a ci, co nie wiedzą, pozostają na miejscach”.

Podsumowanie zabawy (rozmowa)

**Dowiedzieliśmy się kilku rzeczy o sobie, których nie wiedzieliśmy wcześniej. Jak się czujesz, gdy ktoś zadaje ci pytania na twój temat i odkrywa w tobie rzeczy, które mu się podobają?
A jak się czujesz, kiedy ludziom nie podoba się to, czego się o tobie dowiadują?**

Powiedz:

Każdy z nas ma potrzebę, aby znać innych i być znanym. Rozpoczynamy dzisiaj siedmiodniową podróż. Będziemy odkrywać Boga i to, czego On pragnie dla nas i naszych przyjaciół. Przyjrzymy się temu, czym jest dojrzałe chrześcijaństwo. Chrześcijaństwo to:

1. *Życie przemienione.*

Czyli życie, którego grzechy Jezus przybił w swoim ciele do krzyża.

2. *Życie ukrzyżowane.*

Życie ofiarne, które dźwiga na ramionach krzyż codziennej ofiary.

3. *Życie oddzielone.*

Życie przeciwstawiające się panującej kulturze, niepodążające grzesznymi ścieżkami świata.

4. *Życie z misją.*

Życie, które ma misję dzielenia się Ewangelią z innymi.

Odkryjemy, że bycie dojrzałym chrześcijaninem zaspokoi najgłębsze pragnienia naszych serc. A więc do dzieła.

Ćwiczenie 1:

Najgłębsze pragnienia / największe lęki (10 min.)

Poproś dwóch uczestników, aby na tablicy napisali: „Najgłębsze pragnienia” i „Największe lęki”. Powiedz: „**Zastanówmy się nad tym, jakie są nasze najgłębsze pragnienia i największe lęki**”.

Podczas gdy osoby podają swoje pomysły, wybrani uczestnicy zapisują je na tablicy. Kiedy ktoś wymieni pragnienia np. bycia bogatym lub sławnym, możesz zauważyć, że nawet za tymi pragnieniami leży coś głębszego. Gdy listy są gotowe, poproś uczestników, aby każdy wybrał 3 najważniejsze elementy z każdej listy i zapisał je w swoich notatkach.

Następnie powiedz:

To, czego naprawdę pragniemy, to szczęście i poczucie własnej wartości, które można znaleźć w bliskiej więzi z innymi – przebaczenie, akceptacja, zrozumienie, przynależność, bezpieczeństwo, szacunek, docenienie itp. Możemy być szczęśliwi, nie będąc bogatymi, jeśli wiemy, że ktoś nas kocha. Nasze życie będzie miało dla nas wartość, nawet jeśli nie będziemy sławni, jeśli mamy świadomość, że jesteśmy akceptowani ze względu na to, kim jesteśmy, a nie – co robimy. Jeśli nie czujemy się akceptowani, bycie sławnym lub bogatym niewiele znaczy. A najgłębsza i najtrwalsza miłość, której pragniemy to ta, która wypływa z głębokiej i bliskiej więzi z Bogiem. A czego najbardziej się boimy? Tego, że stracimy więź z ludźmi. Widzimy tu więc najbardziej podstawowe, najważniejsze rzeczy dotyczące naszego życia.

Ćwiczenie 2: Lampa (10 min.)

Wybierz uczestnika, który wykazuje zdolności teatralne do pomocy tym ćwiczeniu. Jeśli – w tym lub w kolejnych ćwiczeniach – będzie to dziewczyna, odpowiednio modyfikuj tekst.

Wręcz mu/jej lampę i wyjaśnij, że symbolizuje ona szczęście, satysfakcję i poczucie spełnienia. Poproś uczestnika, aby odegrał scenkę, której ty będziesz narratorem.

Przedstawiam wam Piotra. Piotr pragnął – jak my wszyscy – ciepła i światła w życiu. Pragnął żaru, który pochodzi z poczucia własnej wartości i osiągnięcia szczęścia w życiu. Pragnął świecić tym światłem.

Myślał, że siłę i moc, aby spełnić swe najgłębsze pragnienia, może znaleźć w samym sobie. Więc próbował.

Próbował zapalić światło w swoim życiu poprzez podłączenie go do swojej kieszeni. Nie działało. Próbował podłączyć je do swoich ust – nie działało. Próbował różnych rzeczy... (Miejsce na improwizację), ale żadna z nich nie przyniosła rezultatu.

Więc spróbował znaleźć kogoś, kto mógłby zapalić to światło (aktor wybiera jednego z uczestników). Był pewien, że ta osoba może dać mu szczęście, którego szukał. Próbował podłączyć światło do jej ucha. Nie działało.

Do nosa – bez skutku... Po jakimś czasie osoba ta poczuła się zmęczona i odeszła.

Pewnego dnia, Piotr szedł ze swoją lampą i nagle wpadł na pomysł. Pomysł był tak dobry, że Piotr pomyślał, iż musi on pochodzić od anioła lub samego Boga. Pomyślał: „Przecież lampa nigdy nie będzie czerpać światła ze mnie. Została zaprojektowana tak, że musi być podłączona do zewnętrznego źródła prądu”.

Piotr znalazł gniazdko i podłączył lampę. Zrozumiał, że szczęście, którego szukał, było blisko niego przez cały czas. I od tej pory w jego życiu było światło, a w jego sercu radość.

Podziękuj uczestnikowi za odegranie scenki i poproś, aby usiadł na swoim miejscu. Powiedz:

Każdy z nas jest jak Piotr. Czasem wydaje nam się, że możemy znaleźć moc w sobie samych i spełnić nasze najgłębsze pragnienia. Ale prędzej czy później zdajemy sobie sprawę, że tak nie jest. Tak jak mówi Biblia: „Każde dobro, które otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światła” (Jk 1,17). Więc, dopóki jesteśmy daleko od Boga, dopóty jesteśmy daleko od szczęścia i sensu.

Ćwiczenie 3: Wywiad (15 min.)

Poproś uczestników, aby znaleźli odpowiednią stronę w notatkach. Upewnij się, przynajmniej na każdym dwóch uczestników przypada jeden egzemplarz Pisma Świętego.

Przeznacz 10 minut na pracę uczestników nad pytaniami w notatkach.

Następnie zapytaj grupę:

Czy zgadzacie się z tym, że w Chrystusie „dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli” (Ef 1,11) i „On daje wszystkim życie i oddech, i wszystko” (Dz. 17,25)?

Powiedz:

Sam doświadczam tego, że tylko przez więź z Bogiem, przez połączenie z Nim jako źródłem, mogę być tym, kim mam być. I jeśli pragniemy żyć życiem przemienionym i mieć wpływ na naszych przyjaciół, nasze szkoły, naszą kulturę, musimy zrozumieć, że nasze najważniejsze pragnienia mogą być zaspokojone tylko w Nim, a z naszymi największymi lękami możemy radzić sobie tylko, jeśli czerpiemy siłę z więzi z Nim.

Zakończenie (10 min.)

- Powiedz uczestnikom o możliwości pracy w Internecie. Jeśli są zainteresowani pogłębieniem dzisiejszego tematu, tam znajdą zadania do wykonania w ciągu bieżącego tygodnia (www.FundamentyWiary/Rewolta2).
- Zakończ modlitwą (możesz poprosić o to jednego z uczestników).

